

TARTALOMJEGYZÉK

- 2 BÓNA FRIDERIKA:
PÁLMÁK A KÖDBEN
- 3 PETRES CSIZMADIA GABRIELLA:
KI A HIBÁS?
- 4 ÉLIÁŠ DOMINIKA:
PILLANGÓKERTBEN JÁRTAM.
BESZÉLGETÉS BAKÁCS PIROSKÁVAL,
A WALDORF MAGÁNÓVODA
IGAZGATÓNŐJÉVEL
- 6 HEIZLER ÉVA – NEMERÉY PÉTER:
A PÉCSI WALDORF LÍCEUM
- 9 MÉSZÁROS TÍMEA – VASS VILMOS:
MIT ÜZEN AZ ALTERNATÍV
PEDAGÓGIA A 21. SZÁZAD SZÁMÁRA?
- 12 REBRÓ FANNI:
KIFELÉ A BUBORÉKBÓL.
A BUDAPEST SCHOOL
- 14 FEKETE FARKAS TÍMEA:
THE CAR IS DRIVING BACKWARDS...
MIÉRT NE?
- 16 HAJDU TÍMEA:
RINGATÓ SZÁDALMÁSON – VEDD
ÖLBE, RINGASD, ÉNEKELJI
- 18 BORBÉLY DIANA:
A PEDAGÓGUS SZEREPE AZ ÓVODA
ÉS A CSALÁD EGYÜTTMŰKÖDÉSÉNEK
MEGVALÓSÍTÁSÁBAN
- 22 MALÁ VIKTÓRIA:
A DOYLE-TÖRTÉNETEK VEGYSZEREI
- 26 ÉLIÁŠ DOMINIKA:
TOLERANCIA-KÖNYVEK AZ
OLVASÁSÓRÁN (3. RÉSZ).
A LENKA ÉS A PALKÓ KÖNYVEK
FELDOLGOZÁSA
- 28 KÖVESI GYÖRGYI:
HOMOFÓBIA ÉS GYERMEKVÉDELEM,
AVAGY: MITŐL (NEM) FÉLTJÜK IGAZÁN
A GYERMEKEINKET?
- 30 DOBAY BEÁTA - BOGNÁR ATTILA:
A FUTÁS TECHNIKÁJÁNAK
FEJLESZTÉSE AZ ALSÓ TAGOZATOS
SPORT- ÉS TESTNEVELÉSÓRÁKON
- 33 CSICSAY ALAJOS:
HÁNY EMBERT KÉPES ELTARTANI
A FÖLD?
- 36 UHRAPKA BARBARA:
BESZÁMOLÓ A XVII. FELVIDÉKI
TUDOMÁNYOS DIÁKKÖRI
KONFERENCIÁRÓL
- 37 HAJBÁCS ZSUZSA:
ITT A VÉGE, FUSS EL VÉLE:
VÉGET ÉRT A FINLITTALES
PROJEKT
- 38 ISKOLAHÍREK

PETRES CSIZMADIA GABRIELLA

KI A HIBÁS?

Új év – új kezdet. Sokan átéljük az évkezdéssel járó hamis illúziót, annak az érzését, hogy tiszta lappal indulhatunk. Hogy az újrászámolás indítása, az első hónaptól való kezdés egyfajta új lehetőséget kínál nekünk. Ezt a tabula rasát sokan súlyos elhatározásokkal, újévi fogadalmakkal terhelik – az idei évben türelmesebb leszek, jobban odafigyelek az étkezésre, több időt töltök a családommal, személyre szabottabban foglalkozom a diákjaimmal... Néhányan olyan sok komoly ígéretet fogalmaznak meg az új esztendő küszöbén, hogy a teljesítésükre egy egész élet se lenne elég.

A januári Katedra központi témája, az „alternatív pedagógia” a választási lehetőségek megélésének kínál tehet. Az alternativitás a *sokszínűséget*, az „így is lehet, ezt is lehet” – és „így is jó, ez is jó” élményének megtapasztalását vonzza be az oktatási gyakorlatba. Nem a nulláról kezdést vagy „új fogadalmak szerinti restartolást” foglalja magába, hanem a másság, a változatosság, a sokféleség felé nyitja meg az utat.

A variabilitás felé nyitás fontossága ellenére nekem mégis az *elfogadó szemlélet felerősítése*, a *pozitív pedagógia megélése* a legszimpatikusabb az alternatív pedagógiai programokban. Ez a pedagógiai szemlélet elutasítja, vagyis inkább maga mögött hagyja a *hibáztató retorikát*, és a számonkérés, orron koppintás helyett az előre néző problémamegoldást választja. A közoktatásban valahogy benne ragadtunk a problémahelyzetek felelősének a keresésében, az akadály okozójának a felelősségre vonásában. Annyi energiát pazarolunk erre, hogy gyakran a megoldás keresésére már nem is jut erőnk. Sose felejttem el, amikor egyszer Budapestről utaztam haza két hozzám nagyon közel álló személlyel, a kétóránként induló nemzetközi járatra siettünk. Temetésre utaztunk, feszes volt az időbeosztásunk. Az egyikünk ellenőrizte a vonat indulásának idejét, aki – a pályaudvarra érkezve – megállapította, hogy még van annyi időnk, hogy kimehessen a mosdóba. De tévedett, rosszul nézte meg az órát, mi pedig nem kontrolláltuk, így lekéstük a vonatot, holott ott állt már az orrunk előtt. Nagyon kétségbeesett a „felelős”, várta a letorkolást – de a másik utastársam megvonta a vállát, és annyit mondott: „– Menjünk, igyunk meg egy kávé.” Én csendben, nagyon elcsodálkoztam, hiszen elég bosszantó volt a helyzet. Nem is firtatjuk, hogy ki volt a hibás, meg hogy minek kellett a mosdóba menni? És rögtön rájöttem, hogy semmi értelme az energiáinkat arra pazarolni, ki a hibás, mit kellett volna másképp tennünk. Ez az eset megtanította, mennyivel felszabadítóbb érzés az előre nézés megélése a rágódás, hibáztatás helyett. Rengetegszer próbáltam alkalmazni ezt a tudást a tanári pályámon – és amikor sikerült, mindig újraéltem az ebből fakadó pozitív energiákat.

A szlovákiai magyar iskolák között viszonylag kevés alternatív pedagógiai szemléletű intézmény működik. Inkább az a jellemző, hogy egy-egy alternatív iskola pedagógiai programjából emelik át a koncepció valamelyik elemét – sőt, számos esetben nem is az egész tanári kar, hanem egy-egy innovációra nyitott kolléga kölcsönöz néhány módszert. A vezércikket követő írások éppen ezért inspirálni szeretnék az olvasókat, ötleteket szeretnének kínálni, hogy – ha bármelyik vonással szimpatizálnak – bátran merítsenek az alternatív pedagógia eszköztárából, mélyedjenek el a rendhagyó pedagógiai szemléletekben. De már az is sokat lendítene a diákokkal való munkánkban, ha a *hibáztatás helyett az elfogadás pedagógiájával* azonosulnánk, és a problémamegoldás során a folyamatos hátra nézés helyett előre tekintenénk.

A 2023-as esztendőben én ehhez kívánok minden kedves Olvasónak sok erőt és türelmet.